

Jėzaus agonija Getsemanės sode

Po paskutinės vakarienės, dar ant Jo lūpų esant Jo kilniai kunigiškajai maldai, Jėzus išėjo į alyvų sodą. Kas ten atsitiko? Siaubinga vizija sukėlė baimę Jo Širdyje.

Pastebėjime, tikrai su liūdesiu, kad baisūs puolimai prieš Bažnyčią nėra sukeliama pagonių, bet schizmatikų ir eretikų, kurie anksčiau buvo ganytojais, bet vėliau tapo šėlstančiais vilkais. Toks yra piktnaudžiavimo malone rezultatas, ir taip visada nutinka per puikybę ir ambicijas (svajones).

Drebėjime, nes šv. Paulius sako, tas, kuris stovi, turi žiūrėti, kad nenupultų. Nedėkingumas ir piktnaudžiavimas dievišku palankumu visada pagimdydavo šitokias neištikimybės pabaisas. O gerasis Mokytojai, garbintinas Jėzau, per Mariją padaryk mus ištikimiausiais ir dosniausiais klausant Tavo pašaukimo. Leisk manyti menkai apie save ir būti nusižeminusiais.

Plakimas

Pilotas tokioj padėtyje, kad tuojau pasiduos minios norams, kuri reikalauja Dievo mirties. Bet vis dar neapsisprendamas tarp teisingumo pačiam Teisingumui ir Ciesoriaus baimės, jis jiems parodo Jėzų karūnuotą erškėčiais, apsipylusį krauju dėl nuplakimo, ir jis jiems sako: „Štai žmogus! Ecce homo!“ Ach, šita baisi išniekinimo scena yra atgaivinama tūkstantį kartų per dieną viešais papiktinimais, kurie įvyksta visuose didžiuosiuose pasaulietiško centruose.

Tai netikri dievai Protas ir Venera yra garbinami (kino) teatruose. Tarp tų, kurie moka už bilietą ir kurie ploja, yra, nelaimė, daug katalikų. Tokie plojimai reiškia: „šalin Kristų! Mums nereikia Karaliaus, kuris primeta dorybę, krikščionišką orumą ir skaistumą. Toks įstatymas yra pasenęs ir nepakeliama našta mūsų laikams. Šalin Kristų!“

Karūnavimas erškėčiais

Piktadariai, kurie blogai elgėsi su Jėzumi kalėjime pirmąjį didįjį ketvirtadienį, savo nežinojime buvo beveik pranašiški tame, ką padarė, nes po daugelio šimtmečių didūs ir galingi tautų valdovai atnaujins šitą vis besikaupiantį veiksma. Valstybė po valstybės vėl jį karūnuos erškėčiais.

„Tegul Jis bus uždraustas mokyklose“, sako sekuliarizuotas švietimas. „Šalin Jį!“ šaukia oficialus sekuliaristų edukacijos įstatymas, „Barabbas, palaidumas ir ateizmas, taip! Bet Kristaus kaip Karaliaus mes neturėsime!“

O Jėzau, mūsų Išganytojai, dėl šv. Edvardo meilės, karaliaus; per šv. Henriko labdarystę, karaliaus; per šv. Liudviko uolumą, karaliaus; per pamaldžią šv. Ferdinando širdį, karaliaus; per šv. Stepono apaštalavimą, karaliaus; per herojiškus šv. Kazimiero kentėjimus, karaliaus; per šv. Kanuto eucharistinį pamaldumą, karaliaus, viešpatauk, o Jėzau, vėl karaliauk mūsų šalims.

Kryžiaus nešimas

Jėzus aiškiai pasakė savo apaštalams: „Jie nekentė manęs, jie nekęs ir jūsų“.

Ach, Jis neturėjo omenyje Piloto ar jo budelių, kai pasakė tuos žodžius. Pilotas, tiesa, buvo palaidas ir nedoras teisėjas, ir taip pat yra tiesa, kad budeliai Jėzų kankino su laukiniu žiaurumu; bet jie neturėjo faktinės neapykantos savo Aukai.

Priešingai, Herodas ir Kajafas, ir ypatingai sanhedrino nariai, veikė skatinami moralinės neapykantos Jėzui. Tai jie krovė ant Jo pasityčiojimus Jo agonijoje ir laistė jį pagieža bei piktžodžiavimais ant Kalvarijos. Ši neapykanta, o Meilės Dieve, vis dar tęsiasi! Tai šio neapykantos svoris privertė tave suklupti skausmingame kelyje link Kalvarijos.

Nukryžiavimas

Dievo Avinėlis atsigulė ant savo sužadėtuvių lovos, kuri yra kryžiaus balkis, o jie prikėlė Jo rankas ir kojas vinimis. Virš Jo kraujuojančios Galvos jie pakabino užrašą: „Jėzus iš Nazareto – žydų karalius“. Jis ne tik žydų karalius, bet viso pasaulio.

Tavo kraujas ir žaizdos kalba mums kokia didelė yra ta Meilė, kuri prikėlė Tave prie Kryžiaus; ir, taip, tuo krauju Tu užrašėi krikščionišką įstatymą, kurį galima sutraukti į šiuos šviesius žodžius: „mylėsi savo Viešpatį visu protu, visa širdimi ir visa tavo siela“.